

دوو کورته نامه له روسته م هویزی شاعیره وه بو م. تاهیر نه حمده هویزی

تا: سدر نووسهر

* نامه ی یکه م

له هه ولیره وه، رۆزی ۱۹۵۹/۷/۴

زۆر زۆر خوښه ویستم تاهیر نه فهندی

یه کدل هه والت ته پرسم، ئومیده وارم باش بن. تاهر ده میتکه له هه والتان ناگادار نیم، باعیسی خیره. کاک تاهر موده تی فه سله کانم بو به ته قاعودی حیساب کرا، هه ر (۱۶) سال، ئیستا (۲۳) سال خزمه تم هه یه. چاوه نواری ته که م ته رفیعه کانم بده نه وه، جاری جوابی نییه، چهند عه ریزه م داوه. هه تا ئیستا له هه ولیره خانووم چهنه گ نه که وه تووه، بگره زۆر گرانییه. وتاره که ت جار ه که ی تر نه شر کرا. له م بهینه چهند شیعر و تاریکه نه شر کرا (ن)، نازانم رات لی بوو (ن)، یان نا. ئومیده له م زرووفه کویه ش خوښ بووی، له جاران چاتر بی، ئیتر زۆر سه لام له زهینه ب خان وه چاوی منداله کان ماچ ته که م، سه لام له خالت و زینبا ته که م. رۆژ باش له جه لال ته فهندی و غه ریب ته فهندی ته که م، سه لام له کاک باب ه که ی بکه.

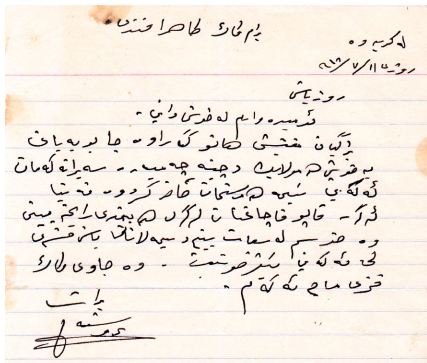
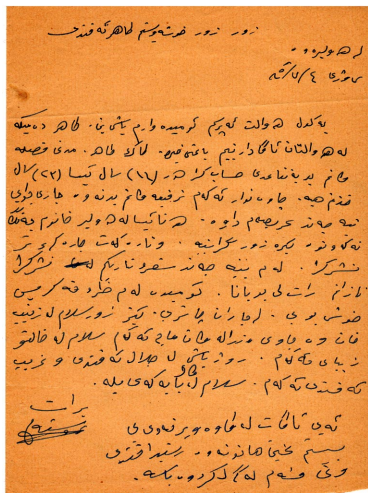
ئه بی ناگات له کاوه و پرتوی بی، بیستم به ختی هاتۆته وه، ره شید ته فهندی وتی قسه م له گه ل کردووه، باشه.

برات ئیمزا

خوښی هه موو لایه ک ده چینه - چه میسه ر - سهیرانه که مان ته که ی، ئیمه هه موو شتمان حازر کردووه، ته نیا ته گه ر قاپوقاچاغتان له گه ل هندی رایه خ بین، وه خوښم له سه عات پینچ دیمه لاتان، باش قسه ی لی ته که ی، ئیتر خوښیت، وه چاوی کاک فه خری ماچ ته که م.

برات

روسته م

* نامه ی دووه م

له کویه وه، رۆزی ۱۹۶۸/۷/۱۱

برام کاک تاهر نه فهندی

رۆژباش

ئومیده وارم له خوښیدا بن.

برا گیان، موفه تیش هاتو گه راوه، جا بو به یانی به